

דף מקורות - פרשת תרומה - יריעות שלמה

השיעור השבועי של הרב יצחק חי זאגא בבית הרב קוק, ר"ח אדר א' תשע"ו

א. שמות כו - 'ואת המשכן תעשה עשר יריעות.. כרבים מעשה חשב תעשה אתם. ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת. חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה. ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית. חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה. ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד. ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן.. ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה. רש"י - כרובים היו מצויירין בהם באריגתן, ולא ברקיעה שהוא מעשה מחט, אלא באריגה בשני כותלים, פרצוף אחד מכאן ופרצוף אחד מכאן, ארי מצד זה ונשר מצד זה..

ב. שמות רבה בשלח כג - 'א"ר אבין ד' מיני גאים נבראו בעולם, גאה שבבריות אדם, גאה שבעופות נשר, גאה שבבהמות שור, גאה שבחיות ארי, וכולן נטלו מלכות ונתנה להם גדולה והם קבועים תחת המרכבה של הקב"ה שנאמר (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה ופני שור ופני נשר, וכל כך למה כדי שלא יתגאו בעולם וידעו שיש מלכות שמים עליהם, וע"ז נאמר (קהלת ה) כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם, הוי כי גאה גאה.

ג. שמות רבה תרומה לד - 'ועשו ארון, מה כתיב למעלן, ועשו לי מקדש, אמר הקב"ה לישראל, אתם צאני ואני רועה שנאמר (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ואני רועה שנאמר (תהלים פ) רועה ישראל האזינה, עשו דיר לרועה שיבא וירעה אתכם לכך נאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.

ד. שמות רבה ויקהל נ - 'שאל רבי שמעון בן יהוצדק את רבי שמואל בר נחמן, אמר לו בשביל ששמעתי עליך שאתה בעל הגדה מהיכן נבראת האורה? אמר נתעטף הקב"ה בשלמה והבהיק העולם מזיוו מראשו ועד סופו כמו שכתוב (תהלים קד) עוטה אור כשלמה ואח"כ נוטה שמים כיריעה, לפיכך פתח דבריך יאיר (תהלים קיט), ממנו למדו הצדיקים כשהיו מתחילין בדבר היו פותחין באורה, אתה מוצא בשעה שאמר הקב"ה למשה שיעשה את המשכן, אמר בצלאל ובמה אפתח תחלה, פתח בארון שנאמר ועשו ארון.

ה. 'ילקו"ש בהעלותך תשיט - 'אמר רבי יהודה ברבי שלום, מצינו שהיה המשכן שקול כנגד מעשה בראשית, כיצד ביום הראשון נבראו שמים וארץ וכתוב בהם נוטה שמים כיריעה, ובמשכן כתיב ועשית יריעות עזים..

ו. תהלים קד' ב - 'עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה. אבן עזרא .. הנראה ממלבושו הוא האור והוא עוטה אותו כשלמה על דרך כבגד יעטה וזה האור הוא הנזכר במעשה בראשית הנברא ביום הראשון. נוטה כיריעה - ביום השני כדרך וימתחם כאהל לשבת. ישעיהו מ' כב - 'הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדוק שמים וימתחם כאהל לשבת. חגיגה יב - 'ריש לקיש אמר שבעה, ואלו הן וילון רקיע שחקים זבול מעון מכון ערבות. וילון אינו משמש כלום אלא נכנס שחרית ויוצא ערבית ומחדש

בכל יום מעשה בראשית שנאמר הנוטה כדק שמים..רש"י -כדוק – יריעה.. יש שמים שאין משמשין אלא תשמיש יריעה פרוסה. גיטין ס - דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יוחנן ס"ת שחסר יריעה אחת אין קורין בו.

ז. שמואל ב' ז - ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלוקים ישב בתוך היריעה.

ח. שיר השירים א' ה - 'שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה. שה"ש רבה א - 'אי מה אהלי קדר מטלטלין ממקום למקום יכול אף ישראל כן, ת"ל כיריעות שלמה כיריעותיו של מי שהשלום שלו, מי שאמר והיה העולם, שמשעה שמתחן עוד לא זזו ממקומן.

ט. אורות התחיה טו.. - 'משחשך האור, משגלתה שכונה, משנעתקו רגלי האומה מבית חייה, החל הצמצום להיות נתבע. כל עז חילוני עלול להיות לרועץ, כל יופי טבעי וחשקו עלול להאפיל את אור הקדש ותם הטהרה והצניעות, כל מחשבה שלא נתגדלה כולה במחנה ישראל יכולה להרס את סדר האמונה והחיים הישראליים.. עד אשר יקיץ הקץ, שקול קורא בכח: הרחיבי מקום אהלך, ויריעות משכנותיך יטו, אל תחשכי, הארכי מיתריך ויתדותיך חזקי, כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים יירש, וערים נשמות יושיבו.."

י. אורות הקודש ב' תלה.. - 'ולפעמים אנו אורגים מסכת מחברת יחד את המרכזים, מרכז השכל, בצורתו הישראלית, עם המרכז ההרגשי, ועל ידי המרכזים מתאחדים אצלנו ביריעה ארוגה זו כל הסביבים. ולפעמים הננו מרחיבים את התוכן, עד שאנו אורגים את כל המילוי יחד, וממילא מתחבר מרכז במרכז, והאור מתכפל.

יא. אורות הקודש ג' מ - 'הרצון הטוב, החפשי מכל מועקה, רוח אלוקים הוא המרחף בכל ההויה, מתגלה הוא בלבם של צדיקים וישרים בכל הודו, לפי הערך שהם מקבלים אותו, פועל הוא את פעולתו בלי הרף, בונה הוא את העולמות במגמתו, מחריב אותם במשפטו, חוזר ובונה אותם בצורה יותר מזהירה, מלאה התאמה וצדק מוחלט. ונשמתנו אנו כולה ספוגה מאור ישר דנא, כולה מתענגת היא על טובו, המסורת הקדושה קוראה אותנו להתקשר כולנו, בכל הויתנו, בכל ארחות חיינו, באור חיים עליונים הללו, שהם חיים מן העולם עד העולם. הננו קרואים להתרומם מעל מעגל קסמים הצר של חשבונות פעוטים. ועם זה כל חשבון קטן נמצא ומתמצה, מצרפים אנו את הצירופים, מחברים אנו את נתוקי החיים אל היריעה הגדולה של החיים, אל האור כשלמה, שיוצר החיים לובש אותה מראש מקדם, עטה אור כשלמה, נוטה שמים כיריעה .